Vragen en antwoorden

over de betekenis van de kruisweg (1)
over het vinden en het daadwerkelijk loslaten van beelden (2)
over het inzetten van echte, eigen kracht (3,4)
over het werken aan beelden met kinderen (5)
over de echte pijn en het loslaten van emoties (6)
over destructieve gedachten als vorm van doden (7)
over het steeds minder vragen stellen door oudere leden (8)
over de angst voor het reizen met de ondergrondse (9)

3 februari 1961
lezing79

“Gegroet, dierbare vrienden, God zegent ieder van jullie. Gezegend is dit uur. Aangezien jullie dat graag willen, zal ik vanavond vragen van jullie beantwoorden; dat zal, naar we hopen, jullie persoonlijk helpen en dit tot een opbouwende avond voor jullie allemaal maken.”[1]

VRAAG: Wat is de betekenis van de kruisweg? Wat ligt eraan ten grondslag en wat betekenen de handelingen? Hoe laat deze weg zich vergelijken met het oosterse denken, de leer die de Boeddha volgt? (1)

"Het symbool van het kruis staat voor het tweeledige bestaan van de mens. Hij werkt zichzelf tegen - dat is de grote worsteling waar hij voor staat. Deze fundamentele tweeledigheid kom je in alle leringen van de waarheid tegen, maar vooral bij het onderzoek naar de diepste innerlijke

[1] Vanwege het geringe aantal aanwezigen als gevolg van de storm, werd besloten om nog een vraag- en antwoordsessie in te lassen met vragen van een wat persoonlijker aard, en om diegenen die wel aanwezig waren de gelegenheid te geven om bij sommige van hun problemen hulp te ontvangen. Hoewel sommige vragen persoonlijk zijn, hebben wij het gevoel dat iedereen er wat aan zou kunnen hebben. Aan het einde is een essay van een lid van onze groep toegevoegd.

conflicten en problemen. Deze tweeledigheid uit zich op tal van manieren. Zo is er het verlangen om bemind te worden en de afwijzing van liefde, er is het basisinstinct om te leven en de afwijzing ervan. En daarmee bedoel ik méér dan alleen maar het fysieke leven. Dan bedoel ik alles wat vibrerend leven, als je het volledig aangaat, wezenlijk inhoudt. Dan is er het conflict in de menselijke ziel tussen het opbouwende en scheppende tegenover het destructieve en de stilstand. Al deze conflicten en nog vele andere wijzen op de innerlijke verdeeldheid van de mens. Het kruis laat dit zien door middel van de twee balken – de ene horizontaal, de andere verticaal – waarmee de twee tegenovergestelde richtingen worden aangegeven. Zolang de tegenstellingen niet met elkaar in harmonie gebracht kunnen worden, zijn pijn en lijden het gevolg. Maar als deze strijd eenmaal met succes gestreden is, staat de ware mens weer op en leeft deze in harmonie, vrede en vreugde.

Jezus is door dit hele proces heengegaan. Hij liet zien hoe hij de tegenstellingen overwon door ze met liefde en opoffering te verenigen. Ik bedoel dit op de gezonde en oprechte manier, de manier die ik jullie in de lezing over de grote overgang van de mens[1] heb uitgelegd, wanneer de mens niet meer op zichzelf gericht leeft en zich ervan bewust wordt dat hij een deel van een geheel is. Dit is op geen enkele manier in tegenspraak met de oosterse leringen - het is slechts een andere benadering, het laat een ander facet zien, maar er is geen enkele tegenspraak."

VRAAG: Ik werk nu een jaar op dit Pad, en mijn helper en ik hebben allebei het gevoel dat we een heel belangrijk beeld hebben opgelost. Is dat waar? En kunt U me bij ons werk nog wat verder helpen? (2)

"Het is helemaal waar, wat je zegt. Echter, zoals jullie nu allemaal weten, moet je hiermee voorzichtig zijn. Een beeld werkelijk achter je laten gaat niet van het ene moment op het andere. Het is niet automatisch verdwenen, zodra je het hebt gevonden. Heb je het ontdekt, dan voel je een enorme opluchting, een verlichting, een overwinning als gevolg van het begrip en het inzicht dat je in je leven als geheel en in jezelf gekregen hebt. Maar vergeet niet dat de menselijke geest een gewoontedier is; het heeft de neiging om na jarenlang herhalen van dezelfde patronen in een bepaalde 'groef' te blijven draaien en functioneren. Deze innerlijke gewoontepatronen hebben zich in je vastgezet. Als je ze niet voortdurend

[1] Lezing 75 'De grote overgang in de ontwikkeling van de mens' (Noot redactie)

in de gaten houdt en waarneemt, glijd je er ongewild in terug, omdat ze op heel verborgen, subtiele en onopvallende manieren hun werking hebben. Wat je ontdekt hebt, blijft je wel bij en dankzij dat verworven inzicht kan zelfs je manier van reageren in sommige levensgebieden anders en gezonder zijn geworden, maar voor een deel blijven je emotionele reacties, zonder dat je je dat bewust bent, toch de oude patronen volgen. Als je dit niet op een reële manier onder ogen ziet, kun je de indruk krijgen dat een probleem volledig is opgelost, terwijl dat maar ten dele zo is. Op die punten waar het probleem niet is opgelost, raak je in de knoop, en raak je des te meer geblokkeerd en verblind, omdat je deze valkuil niet in de gaten hebt.

Als je dan, na nog meer disharmonie en depressie, weer op hetzelfde punt stuit waarvan je dacht dat je het had overwonnen, kunnen de daaruit voortvloeiende teleurstelling en moedeloosheid een nog groter struikelblok blijken dan het probleem zelf. Daarom kan ik er niet genoeg de nadruk op leggen dat het feit dat je iets hebt ontdekt, begrepen en zelfs tot op zekere hoogte veranderd, niet betekent dat er geen overblijfselen van die oude gewoonte zijn achtergebleven en deze in je dagelijkse terugblik en je werk op dit pad niet je voortdurende aandacht nodig hebben. Let op je emotionele reacties, onderzoek ze, probeer ze te begrijpen en werk ze elke keer weer opnieuw uit. Verlies de moed niet wanneer je merkt dat er nog steeds sporen van oude reactiepatronen in je doorwerken. Ga er vanuit dat dit gebeurt, en telkens als je ze ontdekt, zal je inzicht groter worden, zul je vrijer, gelukkiger zijn en groeien.

In eerste instantie zou je ontdekking je zonder meer moeten helpen om te begrijpen waarom je, althans tijdelijk, niet anders kunt dan op een bepaalde manier voelen en reageren. Een ruimer inzicht dat je krijgt door ononderbroken inspanning en volharding, zal hier tenslotte verandering in brengen. Alles wat je nu kunt verwachten is dat elke keer als je ziet dat een deel van je op de oude manier reageert, je inzicht en begrip zich verruimen. Het verbreedt het inzicht dat je tot nu toe hebt gekregen. Op die manier produceer je zelf het materiaal waaraan je dient te werken. Je innerlijke gids zal je duidelijk laten zien hoe je verder kunt gaan. Ik geef alleen maar bepaalde richtingen aan als iemand vastzit en geen kans ziet uit een vicieuze cirkel te komen. Maar als dat niet zo is, levert je eigen psyche het materiaal en wijst je de weg. In jouw geval zal dat, althans voor het moment, ook zo zijn. Ongeacht wat je verwart en dwars zit en je op een gegeven moment benauwt, dit is het materiaal dat in je werk zou moeten worden besproken. En je zult zien dat je inzicht zich daardoor

steeds meer zal verruimen en dat je er verder door komt.

VRAAG: Zou u mij een manier aan de hand kunnen doen om mijn kracht te leren kennen. Ik heb een vervorming die me hindert bij mijn denken en het inzetten van mijn vermogen. Hoe zou ik de kracht kunnen vinden om dit te boven te komen? (3)

"Wel mijn beste, beste vriend, de enige waarheid die ik je in dit opzicht kan bieden, is dat je de kracht alleen zult vinden door een volledig begrijpen van de negatieve emoties die nog steeds in je huizen en waarvan je je niet bewust bent, of ze nu in direct verband met deze kwestie staan of niet; dat is de *enige* manier. De echte, de zuivere, de blijvende kracht kan alleen op deze manier komen. Er is geen andere weg. Met andere woorden: onderzoek elke dag stukje bij beetje nauwgezet je negatieve reacties, emoties, indrukken en stemmingen in plaats van er de helft van de tijd geen aandacht aan te schenken. Jullie hebben allemaal de neiging om ze of uit je gedachten te bannen of aan oorzaken van buitenaf toe te schrijven – wat bij tijden misschien heel logisch is – maar je zou deze reacties met al je wil en kracht dienen te onderzoeken om de verborgen, onjuiste conclusie te achterhalen. Want als er sprake is van een verstoring en disharmonie, of een ongelukkig zijn, hoe zeer de uiterlijke omstandigheden zich er ook toe lenen om daar een 'verklaring' voor te vormen, *er moet een onjuiste innerlijke conclusie, een verkeerde indruk van de feiten en de werkelijkheid bestaan.* Deze eenvoudige waarheid wordt voortdurend, zelfs door mijn vrienden die op dit pad werkzaam zijn, vergeten. Als je steeds bedenkt dat elk negatief gevoel, of het nu gaat om een gebrek aan kracht of wat dan ook, op een of andere manier het teken is dat je niet in waarheid bent, kun je alleen maar de juiste stappen zetten die je in staat zullen stellen om uit de onwaarheid de waarheid te vinden die sterker maakt.

De drijfveren achter daden, handelingen en verlangens en ambities moeten met de grootst mogelijke eerlijkheid onderzocht worden. De uiterlijke, bewuste motieven kunnen best echt zijn, maar je moet steeds bedenken dat ze niet noodzakelijkerwijs de *enige* motieven zijn die spelen. Probeer om degene die ondergronds sluimeren te vinden. Haal ze uit hun schuilplaats en bekijk ze in het heldere licht van het bewustzijn.

Helaas doet de mensheid op de een of andere manier voor negen/tiende *alsof*. Al jullie dwangimpulsen, gedrevenheden en een behoorlijk deel

van jullie motieven komen voor een groot deel voort uit *pretenties*. Dit heeft niet alleen betrekking op het verlangen om beter te lijken dan je bent, om maar ergens bij te horen, geliefd te zijn en geaccepteerd te worden, maar het heeft ook betrekking op negatieve emoties zoals haat, wrok en verachting. Als je voldoende diep kijkt, zul je ontdekken dat je er niet alleen positieve maar ook *alle* negatieve emoties over heen legt, met als doel om je anders voor te doen dan je bent. Je brengt zulke emoties op een kunstmatige manier voort omdat je denkt dat je geacht wordt je zo te voelen. Je koestert zulke gevoelens of kweekt ze aan totdat ze een deel van jezelf worden, met als gevolg dat je niet langer onderscheid kunt maken tussen de echte en de onechte Jij. Alleen dit werk zal je uiteindelijk bij het punt brengen waarop je je realiseert – en dat gaat soms heel plotseling – dat deze emoties niet echt zijn. Je hebt ze als gevolg van een onjuiste conclusie en een niet-realistisch verlangen. Je hebt het onjuiste idee dat je zult krijgen wat je wilt door op een manier te voelen, te reageren en te zijn die niet echt van jou is; dat werkt destructief. Als je deze verborgen manier van redeneren eenmaal ontdekt, zul je je van de schijn bewust worden; je zult je realiseren dat deze helemaal geen waarde heeft; en je zult hem als een last afschudden – en een last is het. Op die manier zul je *echt* worden. Dit zal je intuïtieve vermogens vrijmaken zodat zij het roer kunnen overnemen en op de juiste manier hun werk kunnen doen.

Het plaatje ziet er globaal gesproken als volgt uit: in het algemeen ben je je uiterlijk dikwijls niet van negatieve emoties of het nu wrok, haat of verachting is, bewust. Voor zover het terechte verlangens betreft, ben je je alleen van hun opbouwende bedoeling bewust, terwijl je geen aandacht schenkt aan de verkeerde motieven die daaronder zitten. Na wat verkenning in de juiste richting ontdek je dat zulke negatieve emoties bestaan en ook dat er nog meer beweegredenen zijn die misschien kinderlijk, niet reëel en niet productief zijn. Op dat punt aangekomen begrijp je nog niet waarom deze laag überhaupt bestaat. Bij verder zoeken echter zul je het echte *waarom* ontdekken. Zoals ik al eerder heb gezegd, je ontdekt dan dat je dit aanneemt in de verkeerde veronderstelling dat je dan ergens bij zult horen, zult worden geaccepteerd, bewonderd en gewaardeerd. Na het maken van je keus zul je in de gaten krijgen dat, al zou deze houding je brengen wat je graag wilde (wat natuurlijk niet kan), dat niet de moeite waard is en zul je het laten voor wat het is. Je zult afzien van het voorwenden van positieve en negatieve houdingen, neigingen, verlangens en drijfveren. In plaats daarvan zul je echte houdingen aannemen, echte verlangens koesteren en

echte drijfveren laten gelden. Deze woorden zullen voor al diegenen onder jullie die dit in hun leven zijn tegengekomen hun betekenis hebben. De anderen zullen ze pas begrijpen als ze dat punt hebben bereikt.

Dwang is een gevolg van kunstmatig opgewekte emoties, verlangens en ambities. De kunstmatigheid is op haar beurt het gevolg van het doen alsof. Het doen alsof is weer het gevolg van een verkeerde opvatting van oorzaak en gevolg; een verkeerd oordeel dat luidt 'als ik zus of zo ben, of me zus of zo voel of doe, zal ik dat en dat krijgen'. Dit hele proces is zo subtiel en meestal zo verborgen dat het onmogelijk is om het door een oppervlakkig onderzoek van het zelf te herkennen. Maar overal waar er in het leven problemen zijn, moeten daar, zoals jullie heel goed weten, innerlijke problemen de oorzaak van zijn. En zulke innerlijke problemen zijn op de een of andere manier altijd verbonden met dit proces van doen alsof. Het spreekt vanzelf dat dit een hindernis voor echte, gezonde kracht vormt, omdat zo'n kracht alleen uit het werkelijke zelf kan voortkomen, en dat is helemaal bedekt met deze valse laag van een pseudozelf.

Een andere factor die bijdraagt aan het blokkeren van kracht is het verkeerde idee met betrekking tot de factor tijd. Ik bedoel hiermee de houding van ongeduld. Het kind in de mens maakt dat hij zich haast, denkt dat hij *nu* moet hebben waarvan hij denkt dat hij het moet hebben. Dit is ook een oorzaak van kunstmatig voortgebrachte haast en daarom dwang. Aangezien dit ongeduld ook niet in overeenstemming met de waarheid is, heeft dit hetzelfde tot gevolg en brengt het een soortgelijk stel kettingreacties op gang als het doen alsof. In feite vertonen deze beide dikwijls een wisselwerking. Als gevolg van verkeerde drijfveren ontstaat ongeduld.

Het sterke, vaak onbewuste verlangen om in de wereld die je het meest wenselijk toeschijnt thuis te horen, brengt ongeduld voort. Het maakt dat je kunstmatige houdingen aanneemt en kunstmatige emoties hebt. Aangezien noch deze 'wenselijke wereld' noch de manier waarop je die probeert te krijgen, gestoeld is op de werkelijkheid of de waarheid, wordt je echte zelf helemaal bedekt en daardoor je echte kracht ook.

Wat ik zojuist zei, geldt op de een of andere manier voor elk mens. Maar het is ook een antwoord op je vraag. Je uiterlijke afwijking is *niet* de reden waarom je in dit opzicht je kracht mist. Het lijkt misschien zo,

maar, geloof me, het is niet zo! Deze innerlijke processen die ik hier beschrijf, liggen eraan ten grondslag. En als je deze stromen zou vinden en zou veranderen, dan – en dat kan ik je beloven – zal ondanks de uiterlijke fysieke moeilijkheid de kracht op een manier tot je komen die je nu niet voor mogelijk houdt. Op het moment dat je de drogredenen, de opgelegde dwanggevoelens van je afschudt, zal je innerlijke kracht overvloedig stromen. En dat kan pas weer gebeuren nadat je je helemaal van hun bestaan bewust bent geworden. Zie je, beste vriend, je brengt voortdurend een *kunstmatige* kracht voort, waarbij je elementen van dwang gebruikt om hem op te bouwen. Hoe meer je dit doet, hoe meer je de *echte* kracht ondermijnt en blokkeert. Deze echte kracht kan pas beginnen zijn werk te doen als je eerst de moed hebt om jezelf van de kunstmatig voortgebrachte kracht te bevrijden en de oorsprong ervan en de innerlijke redeneringen erachter te onderzoeken.

Ik kan niet persoonlijker zijn. Wat ik hier tegen je zei, kan en zou de weg voor je moeten openen voor het ontdekken van al dat soort zaken die in jou leven, zoals ze in elk mensenwezen leven. Als je dit werk niet systematisch met de hulp van en samen met iemand anders doet - en die heb je nodig - kun je maar tot een bepaald punt komen en niet verder. Behalve dat je het alleen kunt doen, moet ik wel zeggen dat je een heel goed begin hebt gemaakt. Je gaat op veel manieren verbazingwekkend goed vooruit. Maar zonder deze stelselmatige hulp van een derde, objectieve persoon is dit werk erg beperkt. Er blijven daarom bepaalde gebieden waar je nog geen helder zicht hebt, waar je van binnen niet verder kunt komen. Het kan niet anders of dit gebeurt als je geen bekwame hulp hebt. Als de wil aanwezig is om met de hulp van iemand anders deze intensieve zoektocht te ondernemen, zal zich vroeg of laat vanzelf een manier aandienen. Dan en niet eerder zul je je realiseren wat ik je nu allemaal heb verteld. Maar ook dan en zelfs als het meer in detail zou worden verteld en je luistert met je hoofd – kan dat nooit voldoende zijn. Dat weet je."

OPMERKING: Mag ik hier iets aan toevoegen?Als een van de oudste leden van de groep ben ik al een hele tijd aan het werk, en ik ontdek dat als we echt een paar negatieve houdingen loslaten.... het gaat zo langzaam dat ik zelfs na drie en een half jaar nu net aan het begin sta van wat er moet worden gedaan. Volledige genezing kan vele, vele jaren nemen, en misschien bereik ik dat in dit leven niet. Voor onze vriend hier, die deze vraag stelde, is het

zeker nog veel moeilijker omdat hij over een lichamelijke afwijking sprak die heel erg zwaar voor hem is. Wat hij werkelijk graag wil, is zingen, en zeker, hij wordt ongeduldig en hij kan het in dit leven niet overwinnen.

"De uiterlijke lichamelijke afwijking is niet ernstiger dan de ziels-vervormingen die alle mensen tot op zekere hoogte hebben. Het is de illusie van jullie mensen om te denken dat een uiterlijke afwijking je meer in de weg staat dan een innerlijke alleen maar omdat je de een kunt zien en de ander niet. Als onze vriend de innerlijke obstakels zou ontdekken, zou het mogelijk zijn om ook een uiterlijk succes te behalen. Dat zal dan het bewijs vormen voor het feit dat de uiterlijke afwijking niet in de weg hoeft te staan.

Wat je zei over het langzame vooruitgaan, dat is tot op zekere hoogte waar. Maar nogmaals, bij iedereen en met ieder probleem is het weer anders. Want er zijn bepaalde innerlijke constellaties waarin bepaalde problemen niet zo tot vastlopen en blokkades geleid hebben als andere. Die laten zich makkelijker oplossen dan andere. Hoewel dit werk langzaam gaat, brengt ieder stapje voorwaarts toch bevrijding en dat is heel belangrijk. Dit kun je alleen goed beoordelen wanneer je terugkijkend een overzicht krijgt. Er zijn van die momenten in je leven waarop je glimpen opvangt die laten zien hoe ver je gekomen bent, hoe veel meer je bent veranderd dan je je realiseerde. Wanneer je er zo middenin zit, heb je niet in de gaten hoe bepalend iedere kleine stap voorwaarts is. Het lijkt weinig, en toch telt iedere kleinste stap als deel van het geheel enorm. Is dat duidelijk?"

VRAAG: Ja, dat is duidelijk. Maar U zei tegen hem dat hij de kracht dan pas krijgt als hij al deze processen ontdekt heeft. Jezelf ontdekken is iets dermate groots. Als hij moet wachten totdat hij de kracht dan pas krijgt, daarna.....? (4)

"Langzaam, stukje bij beetje. Jullie hebben allemaal in de loop van dit werk gezien hoe na ieder inzicht en na iedere bevrijding een nieuwe kracht in je naar boven komt. Hij verdwijnt misschien tijdelijk weer wanneer je een ander aspect aanpakt, maar iedere stap voorwaarts brengt nieuwe kracht

Opmerking: Wij volgen dit pad omdat we onszelf willen ontwikkelen, of we bepaalde idealen kunnen verwezenlijken of niet. Maar hij

wil nog steeds zijn idealen verwezenlijken.

"Ik kan alleen zeggen wat ik zie als hinderpalen voor zijn idealen. Of hij probeert om deze hindernissen vanuit een verlangen naar ontwikkeling, vrede en harmonie uit de weg te ruimen, of omwille van een directer doel van een bepaald ideaal, is hier niet van belang. Ik kan alleen laten zien waar ik de hindernis zie. Beginnen met het ontdekken en het oplossen van de hindernis zal de verwerkelijking niet vertragen, ook al duurt het werk misschien lang, maar het is de enige manier om de eigen, intrinsieke vermogens werkelijk vrij te maken. Juist het ongeduld dat het gevolg is van de innerlijke processen die ik hiervoor heb beschreven, is op zichzelf een probleem. Hoe groter het ongeduld, hoe meer dit een aanwijzing vormt voor een dwangmatige razernij die aangemoedigd wordt door het onjuiste geloof dat het tot resultaat zal leiden. In werkelijkheid heeft het het tegenovergestelde effect. Het verlamt alle werkelijke, echte eigenschappen die voor de vervulling noodzakelijk zijn."

Opmerking: Mag ik iets aan deze discussie toevoegen. Ik heb het gevoel dat er misschien een zeker misverstand bestaat doordat ongeduld en streven met elkaar verward worden. Ik denk dat duidelijk was dat hij niet langer naar zijn idealen zou streven. Ik heb ook het gevoel dat niets zo vast kan zitten, hoe moeilijk het ook is of hoe kort het leven ook is, dat je niet iets in dit leven kunt bereiken. Het is een kwestie van er persoonlijk aan werken. Is dat juist, of niet? Er zit niets zo vast dat het niet opgelost kan worden.

"Dat is absoluut juist. Als de wil er is, kan elk innerlijk probleem opgelost worden. Het is ook juist dat mijn woorden niet opgevat moeten worden als zouden ze betekenen dat onze vriend het streven naar zijn ideaal zou moeten opgeven. Maar het is wel nodig om het verschil tussen een gezond, ontspannen streven en een dol, dwangmatig ongeduld te zien. Dit laatste kun je alleen loslaten als je het begrijpt."

Opmerking: Om het voor ons anderen duidelijk te maken kan ik misschien zeggen dat het ongeduld in de negatieve zin het zoeken naar de verkorte weg is en dat is niet realistisch. Het doel is op die manier niet te bereiken.

"Ja. En ook de beweegredenen die niet volledig gekend worden. Er zijn

naast enkele irreële, onvolwassen en vervormde ook de bewuste, geldige beweegredenen. Deze niet gekende beweegredenen zijn niet 'slecht' of 'kwaadaardig' of 'zondig', ze zijn alleen maar kortzichtig en getuigen van een beperkte logica zoals bij het kind in de mens altijd het geval is. Deze beweegredenen raken de kern van iets niet, ze gaan aan de werkelijke kwestie voorbij en schieten daarom aan het doel voorbij. Dit verlamt het welslagen en veroorzaakt weer frustratie. De frustratie veroorzaakt een waanzinnige dwang die zich uitdrukt als ongeduld, dat heel gemakkelijk verward wordt met streven en ambitie. Dat houdt succes tegen, niet de lichamelijke belemmeringen."

VRAAG: Is het mogelijk om met kinderen aan beelden te werken? (5)

"Ja, dat is mogelijk, maar op een heel andere manier. Bij een kind ligt heel veel aan de oppervlakte. Het geoefende oog ontdekt waar, als gevolg van een bepaalde emotionele verstoring, verkeerde begrippen bezig zijn zich te vormen. Het kind zal dan begeleid moeten worden en men zal het moeten leren om de *juiste* ideeën te gaan koesteren. Zulk onderricht zal op zo'n manier gegeven moeten worden dat het het emotionele gebied raakt waar de problemen bestaan of bezig zijn zich te vormen. Op de juiste manier wordt het juiste onderricht op het juiste ogenblik en zodanig gegeven dat het op het onderbewuste wordt gericht. Heel algemeen gesproken zou dit de manier zijn. De benadering in het werken met een jonge volwassene is zelfs al anders dan met iemand die wat ouder is."

VRAAG: Ik zou graag wat hulp ontvangen. Terwijl ik aan het werk was, ontdekte ik dat ik een negatieve emotie naar een broer van mij had. Vanaf mijn prille jeugd had ik mij nogal aan hem vastgeklampt. Ik dacht dat deze emotie echt voelde. Maar toen ik aan het werk was, ontdekte ik wat de werkelijke reden voor het hebben van deze emotie was. Ik ontdekte dat het soortgelijke oorzaken had als welke U vanavond besproken hebt; met andere woorden ik voelde dat niet echt zelf maar dacht dat ik om verschillende uiterlijke redenen zo moest voelen. Direct nadat ik dit had ingezien, werd ik er onmiddellijk van verlost. Ik kon deze negatieve emotie loslaten. Ik heb dezelfde negatieve emotie naar mijn man toe, maar ben niet in staat om die los te laten of te laten gaan. Kunt U me daar wat helderheid over verschaffen? (6)

“Ja, ik zal het proberen. De reden waarom je niet in staat bent om die emotie los te laten, is dat er een bepaalde gekwetstheid bestaat die je tegenover jezelf niet erkent. Je concentreert je op allerlei andere pijnen, maar die zijn alleen maar een uitvlucht of een dekmantel voor wat je werkelijk pijn doet. Omdat je niet weet wat je echt pijn doet, ben je ook niet in staat om de oorzaak in jezelf te ontdekken en ook niet hoe je aan die situatie hebt bijgedragen. Wat je allemaal in deze richting vindt, slaat verstandelijk gesproken misschien ergens op maar emotioneel zal het pas doordringen als je dat hebt opgegraven wat je werkelijk heeft gekwetst maar wat je om je eigen redenen niet onder ogen wilt zien. Dat is de sleutel voor het hele probleem en ik zou willen zeggen voor heel veel meer dan het probleem dat je noemde. Om een of andere kinderlijke reden denk je dat je de echte kwetsuur niet toe kunt laten en daarom houd je hem achter slot en grendel.

Je legt er dus wat over heen en overdrijft op een kunstmatige manier andere verwondingen. Naarmate je werk voortschrijdt, zie je dat het onredelijk van je is om je zo te voelen, toch kun je het niet helpen. Andere keren voel je dat de kwetsuren die je er overheen hebt gelegd voldoende reden zijn om aan je wrokgevoelens vast te houden. Op deze manier draai je in een kringetje rond. Van binnen weet je het natuurlijk, maar aan de buitenkant heb je tot nu toe niet willen weten wat je echt dwarszit. Als je dit werkelijk en echt wilt vinden, zul je die emotie kunnen loslaten zoals je met je broer deed. Je herinnert je misschien dat je op dat ogenblik door een soortgelijk proces heenging. Je ontdekte dat wat je *dacht* dat je pijn had gedaan, het niet echt was. Na deze ontdekking veranderde je je hele houding. Het zal in dit geval precies zo gaan.” *(Dank u).*

VRAAG: Ik zou graag meer weten over het gebod ‘Gij zult niet doden’ in situaties van alledag, bijvoorbeeld bij verschillende emoties. Bestaat er enig verband tussen destructieve gedachten en gevoelens en dit gebod? (7)

"Natuurlijk. Alle geboden gelden op alle niveaus van de menselijke persoonlijkheid. Hier dus ook. Dit gebod beperkt zich niet tot het fysieke doden. Zoals je terecht zegt, kunnen gedachten en emoties destructief zijn en als zodanig zijn het vormen van doden. De woorden ‘leven’ en ‘dood’ slaan niet louter op de fysieke manifestaties - ik heb het daar vaak en uitgebreid over gehad. Als je nu het gebod vanuit dit gezichtspunt bekijkt, krijgt het een heel andere betekenis. Het slaat ook niet uitsluitend op de destructieve emoties en gedachten van de mens waarmee hij

anderen negatief beïnvloedt (doodt), maar ook op zijn levenskracht. Daarom verduistert en verzwakt hij het leven zelf. Hoe verder je in dit werk komt, hoe sterker je je bewust wordt van het feit dat je jouw onopgeloste problemen, conflicten, afwijkingen en beelden een negatief effect hebben op je omgeving en op jezelf en daardoor op het leven als zodanig.

Neem nu het voorbeeld van het universele psychologische proces waar we het zo vaak over hebben. Als je je afgewezen en onzeker voelt, ga je proberen het juist die mensen naar de zin te maken van wie je erg graag wilt dat ze je accepteren. Door dat te doen, veracht je vaak anderen van wie je denkt dat ze door die mensen wier aandacht je zo heel graag wilt hebben, veracht worden. Vaak gebeurt dit in werkelijkheid heel subtiel, maar jullie hebben er allemaal last van. Dit verraad is niet alleen heel schadelijk voor jezelf doordat het precies het tegenovergestelde teweegbrengt van wat je wilde en waarom je die rol aannam; het zal ook zeker anderen pijn doen en afwijzen. Dit hoeft niet uit daden of woorden te blijken maar het is al voldoende dat het er is als een verborgen, goed gecamoufleerde houding. Je kunt je uiterste best doen om deze houding voor anderen en jezelf te verbergen. Niettemin heb je die houding en zij veroorzaakt schade. Dit is bijvoorbeeld een typische en veel voorkomende daad van emotioneel ‘doden’.

Er is maar één weg naar verlossing en de werkelijke oplossing, en dat is liefde en waarheid. Liefde noch waarheid kan deel van je totale wezen uitmaken tenzij je de gebieden vindt en begrijpt waar je niet in liefde en in waarheid bent. Alleen dit soort werk kan deze staat van zijn voortbrengen en geleidelijk aan tot stand brengen. Er is geen kortere weg, geen formule, geen wonder en geen gemakkelijke manier om dit te bereiken, vrienden. Alleen uiterste eerlijkheid tegenover jezelf bij alles wat je doet en bij al je reacties brengt je tot het gewenste doel ongeacht of het nu om kleine en onbetekenende zaken of om iets belangrijks in je leven gaat. Als je daarin volhardt, wordt je hele bestaan steeds constructiever, gezonder en meer gezegend zowel voor jezelf als voor anderen - en voor het universum."

VRAAG: Ik weet niet zeker of dit een algemene of een persoonlijke vraag is. Ik denk dat het tot op zekere hoogte een algemene vraag is, maar misschien projecteer ik. Het lijkt mij dat er door de jaren van ons werken heen een neiging bij de vroegste leden bestaat, zeker bij mij, om U steeds minder vragen te stellen. Waarom is dit zo? Hoewel we een beetje meer weten, is

het zeker niet zo dat we zoveel weten dat we geen vragen meer hebben. Is het verwaandheid, is er een blokkade, is het een gebrek aan verbeeldingskracht? (8)

"Daar is niet één antwoord op, er zijn er vele. De redenen die je noemt, gelden misschien allemaal. Er zijn er misschien nog meer, zoals bijvoorbeeld een stilstand op een bepaalde manier. Niet wat het innerlijke werk betreft. Misschien omdat alle aandacht op het innerlijke werk is gericht, dat heel goed vordert, is er tijdelijk niet voldoende aandacht en nieuwsgierigheid over om vragen te stellen over algemene zaken die niets met de directe eigen problemen te maken hebben. Dit, vrienden moet niet tot de conclusie leiden dat hoe beter je persoonlijk werkt, hoe minder vragen je hebt, omdat dat niet zo hoeft te zijn. En als het zo is, is het misschien een zuiver tijdelijke fase.

Een andere mogelijkheid is dat iemand misschien nog steeds niet aan een fundamenteel innerlijk probleem wil gaan staan. Er is in het algemeen goede vooruitgang waardoor dit probleem steeds meer op de voorgrond treedt, en dat veroorzaakt onderbewust weerstand; deze is heel erg bang om 'ontdekt' te worden en veroorzaakt misschien een verlamming voor wat betreft het stellen van vragen. Het is alsof de weerstand biedende psyche zo bang is om het tere punt te openbaren, dat elke vraag hoe ver die daarvan ook verwijderd is, de verdedigingsmuren naar beneden kan halen. Dit brengt een verlamming teweeg op de manier zoals jij die beschrijft. Zo lang het verborgen probleem veilig buiten zicht is, heeft iemand heel veel vragen, veel belangstelling en neemt zo iemand uitgebreid deel aan de discussie als de schuwheid van het begin overwonnen is. Maar als het werk dan in de juiste richting verdergaat, zetten de wachters van het weerstand biedende deel 'de seinen op onveilig'."

VRAAG: Ik werk met één van onze groepsleden. Zij is bang om met de ondergrondse te reizen. Ze wordt lichamelijk ziek wanneer ze dat doet. Dit heeft zeker psychologische redenen maar zouden er ook fysieke oorzaken kunnen zijn? (9)

"Nee. In dit geval is mijn raad om niet aan deze kwestie te werken en je niet daarop te concentreren. Dit is een indirecte uitdrukking of een symptoom van iets anders. Het kan alleen worden opgelost wanneer je bij de wortels van het probleem komt, maar je zult de wortels niet vinden door direct aan deze vraag te werken. Als je alles onderzoekt wat haar

bezighoudt, haar verstoort of haar depressief maakt, wanneer je dat doorwerkt, zul je zien dat al deze dingen dezelfde gemeenschappelijke noemer hebben. Maar om dit te ontdekken zal er meer tijd nodig zijn. Je zult ontdekken dat de innerlijke reacties op dit probleem (ondergrondse) lijken op andere aspecten van het leven. Dan zul je zien dat het probleem van de ondergrondse in feite een *symbool,* meer nog dan een symptoom, van de onderliggende kern is."

OPMERKING: We vonden iets en op dat moment was ze opgelucht. Toen twee dagen later begon het allemaal opnieuw.

"Omdat jullie slechts een deel van het geheel, een klein part ervan vonden. Ieder waar inzicht zal een opluchting teweegbrengen, maar alleen tijdelijk als deze inzichten slechts fragmentarisch zijn. Er kan alleen sprake van blijvende opluchting zijn als het hele plaatje zich ontrolt, wat in zo'n korte tijd natuurlijk niet mogelijk is. De opluchting is echter een teken dat je het goede spoor te pakken hebt, wat niet wil zeggen dat je in dezelfde richting door moet blijven gaan. Je moet misschien een ander gebied betreden om vooruitgang te boeken.

Laten we hopen dat jullie enig profijt van deze woorden zullen hebben. Als je dat echt wilt, zul je je inspannen om ze echt in je op te nemen en ze ten nutte van je persoonlijke ontwikkeling te maken. Deze woorden zullen je helpen om de deur een beetje verder te openen en je hinderpalen tenslotte te verwijderen. Deze mogelijkheid is er voor iedereen, in de mate waarin je dat echt verlangt, in de mate dat je niet zegt of denkt of voelt dat het onmogelijk is.

Dus, mijn dierbaren, wees gezegend in de Naam van de Heiligste. Neem deze kracht met je mee, als iets substantieels, als de werkelijkheid die het is! Laat hem voor je werken. Gebruik hem voor je innerlijke wil en je uithoudingsvermogen in de ene richting die alomvattend is: dit pad, dit werk.
Wees gezegend, wees in vrede, wees in God!"

* * *

Trancesessies:
Vrijdagavond 20.30 uur; 17 februari; 3, 17, 31 maart 1961

DE BRON

Diep verborgen in ieder mensenwezen is een levensbron. Net als een bron onder de aardkorst, zonder een schijn van kracht, ligt hij diep begraven onder vele lagen van hard gesteente en zand. De ene laag bovenop de andere gestapeld gedurende het bestaan van de aarde, net zoals we onze lagen van beelden op elkaar hebben gestapeld.

Oppervlakkig beschouwd lijkt het erop dat water, dat geen vorm heeft en vloeibaar is, zwakker zou zijn dan de stoere en vaste rots. Toch is het waar dat niets meer kracht heeft dan de voortdurende waterstroom. Deze kan rotsen in beweging zetten en overal waar het de vereiste stuwkracht ontwikkelt voor zichzelf een uitweg banen. Maar in haar eindeloze stroom ontmoet het allerlei obstakels. Sommige zijn van zand. Zij maken het water modderig en door hun drukkende gewicht laten ze maar weinig doorsijpelen. Een andere laag wordt wellicht door klei gevormd. Dit zal de frisse stroom van de bron opnemen en wat losgelaten wordt een roodachtige kleur geven. Als je op dit punt een oordeel over de bron zou vellen, zou je hem misschien afdoen als vuil en waardeloos. Toch is het misschien juist de volgende laag die als katalysator dient. Als de bron door de poreuze hardheid is heengedrongen is, is hij waarschijnlijk frisser en schoner dan ooit.

Precies op dezelfde manier openbaart het wezen van kracht en helderheid zich overal, telkens weer. Het duurt misschien heel lang eer het de oppervlakte bereikt, waar het tenslotte het licht en de warmte van de zon kan weerkaatsen. Maar op een dag, zonder mankeren, breekt het door alle lagen met hindernissen heen en is het klaar om de taken die voor haar bestemd zijn op zich te nemen. Het bestaat, en is klaar om aan alles wat het bereikt leven te geven, te verfrissen en te zuiveren; eindeloos te geven, en zo vervulling te vinden.

Overal waar de behoefte aan een frisse bron wordt gevoeld, komt deze niet vanzelf naar de oppervlakte noch door het slaan op een rots. Degenen die de behoefte voelen wachten en bidden niet alleen maar. Zij bieden hun hulp aan door van buitenaf door de verschillende lagen heen te werken. En een goede putgraver weet dat hij niet op dezelfde manier door alle verschillende lagen heen kan dringen. Hij heeft misschien

springladingen nodig om door de granietformaties heen te komen, terwijl zandophopingen vragen om een langzaam uitgraven en verwijderen om er voor te zorgen dat het zand niet terugvloeit. Het werk blijkt misschien saai te zijn en lang te duren maar het is zeker de moeite waard omdat het de levensbron veel sneller helpt te bevrijden.

Wij zijn allemaal putgravers. Hoe duidelijker we het doel dat voor ons ligt, zien, des te kleiner is de kans dat we in de veronderstelde hopeloosheid van de tijdelijke duisternis van een of andere hindernis gevangen raken. We gaan beseffen dat we allerlei soorten obstakels tegemoet moeten treden wat de indruk wekt dat waar we mee bezig zijn onwenselijk of onbereikbaar is. Maar als we weten en alleen in gedachten houden dat de bron er is, hoe doelmatiger we van buitenaf graven, des te sneller zal hij tevoorschijn komen en het licht van vrijheid en vervulling bereiken.

Dit kan de gedaante van een beek, een meer of een geiser aannemen, in overeenstemming met haar individualiteit. Maar de intrinsieke zuiverheid en de leven gevende kracht zal er voor altijd zijn.

Deze lezing met Vragen en Antwoorden werd gegeven via Eva Pierrakos in 1961.
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.)
onder de titel: 'Questions and Answers'.
Vertaling van een aantal vragen - aanvankelijk alleen opgenomen in verschillende V-lezingen - door Ernst Winkler en Wim Scholtens in 1994;
aangevuld door Paul Avis en herzien door Jan van Gessel in 2007.
© Stichting Gemeenschap het Pad. Uitgave 2009